

hæng med et ønske om, at det støttede byggeris parter fremover i højere grad skulle sætte fokus på byggeriets totaløkonomi, det vil sige både anskaffelsesudgifterne og driftsudgifterne.

For fortsat at fastholde den kommunale egeninteresse i at begrænse anskaffelsesudgifterne blev grundkapitalen derfor forhøjet fra 7 pct. til 14 pct., samtidig med at staten overtog betalingen for den fulde løbende ydelsesstøtte på de optagne lån. Her er det nok så væsentligt at bemærke, at kommunerne tidligere bidrog med 20 pct. af den løbende ydelse, og det er faktisk et væsentligt element i reformen, at den samlede kommunale udgift skulle være uændret. Man skulle så blot flytte den kommunale finansiering frem i forhold til starttidspunktet.

For kommunerne bliver det almene byggeri dermed ikke dyrere at opføre på længere sigt. Men det er klart, at reformen stiller større krav til den likviditetsmæssige situation i kommunerne i forbindelse med byggeriets anlæg, og det er vel så dybest set her, hovedproblemet ligger.

Men netop for at tilgodese, at den øgede likviditetsbelastning for nogle kommuner kan være en begrænsende faktor for byggeaktiviteten, blev der som led i finanslovforhandlingerne for år 2000 fastsat en lånepulje i Indenrigsministeriet med en ramme på 100 mio. kr. Fra denne lånepulje kan der ydes lån til halvdelen af grundkapitalen, så kommunen kun skal bidrage med 7 pct. af byggeriets anskaffelsessum. Denne låneramme på 100 mio. kr. blev, som det så også er forslagsstillerne bekendt, vedtaget med tilslutning fra Enhedslisten.

Jeg skal samtidig oplyse, at der tidligere har været etableret en anden lånepuljeordning i Indenrigsministeriet, og efter den kunne man altså inden for 100 mio. kr. give kommunerne låneadgang til den fulde grundkapital. Med indførelsen af disse lånepuljer vil det, hvis man skal tælle det op i boliger – hvor mange boliger kan man få for den låneramme – svare til 2.000 boliger og i det fulde lånebehov yderligere 1.000 boliger, det vil sige, at 3.000 boliger via de to lånepuljer kan gives en mere lempelig form for finansiering i forhold til kommunerne. Jeg er overbevist om, at der bl.a. med etablering af lånepuljerne er skabt mulighed for, at der kan bygges flere almene boliger, altså hvad der svarer til 3.000 boliger.

Det er rigtigt nok, sådan som Enhedslisten siger i forslaget, at opførelsen af tilsagnsaktiviteten efter reformen viser et umiddelbart fald i

1998. Dette fald skyldes formentlig, at et antal kommuner fremrykkede planlagte ældreboligtilsagn fra 1998 til 1997, og så tæller det jo så ved det sidste år, hvor der er 7 pct. Niveauet for – ikke indeværende år, det kender vi jo af gode grunde ikke – sidste år, 1999, tyder dog på, at man er ved at komme tilbage til noget, der ligner det gamle aktivitetsniveau, nemlig 6.000 boliger. Der er dermed ikke noget, der tyder på en permanent nedgang i det almene byggeri på baggrund af finansieringsreformen.

Med forslaget fra Enhedslisten, hvor grundkapitalen halveres til 7 pct., vil kommunerne kunne finansiere alment byggeri til halv pris, mens staten så pålægges den fulde merudgift i form af øget ydelsesstøtte. Med den nuværende byggeaktivitet vil det koste staten 360 mio. kr. pr. årgang i øget ydelsesstøtte.

Enhedslistens forslag har så, kan man sige, en svaghed, fordi konsekvensen kan være, at kommunernes interesse i at holde anskaffelsesudgifterne nede reduceres, ligesom den fastlagte incitamentstruktur skævvrides.

Jeg har, som jeg sagde indledningsvis, meget stor sympati for forslaget, som kan bidrage til at fremme kommunernes incitament til at bygge flere almene boliger, og det er vel også det, der er meningen med det. Men jeg har også den opfattelse, og det har regeringen også, at ændringer af dette spørgsmål, altså finansieringsspørgsmålet, nødvendigvis må kræve en nøjere vurdering af den totaløkonomiske balance mellem kommunerne og staten i forbindelse med det støttede byggeri.

Carsten Hansen (S):

I Danmark er det generelle årlige niveau for nyopførelse af almene boliger ca. 6.000. Det har været lidt i tilbagegang, men er nu på vej fremad igen, og vi ønsker i Socialdemokratiet en fastholdelse af dette gode niveau og vil også være positive over for opførelsen af flere almene boliger, da vi ser denne boligform som en god løsning på mange sociale problemer.

Derfor er vi som udgangspunkt enige med Enhedslisten. Vi skal sørge for gode vilkår for opførelsen af nye almenboliger, og vi ser i Socialdemokratiet med stor alvor på opgaven og den problemstilling, Enhedslisten rejser her i dag.

Vi vedtog jo i 1998 en lovændring, der bl.a. efter kommunernes eget ønske afskaffede rammebeløbet og den straf, der lå, hvis man overskred det. Det gjorde kommunerne langt mere